

Dr inž. STEVAN SINANOVIĆ

U Beogradu je 26. februara 1978. poslije kraće bolesti, prestalo da kuca srce velikog humaniste, druga i prijatelja, neumornog radnika, vrsnog stručnjaka dra inž. Stevana Sinanovića.

Rođen u Gornjem Polju (kraj Nikšića) 1917. u porodici koja je iznad svega cijenila slobodu, Stevan je od malena bio nadahnut slobodarskim i revolucionarnim idejama. To se pokazalo za vrijeme njegovog gimnazijskog školovanja u Nikšiću, kada je zbog revolucionarnog rada bio isključen iz VI razreda gimnazije i školovanje nastavio u ondašnjoj Podgorici gdje je završio gimnazijsku maturu.

Revolucionarni žar mladog Stevana je bio spojen sa žarom studiranja i istraživanja na polju poljoprivrednih i opšteprivrednih nauka na Poljoprivredno-šumskom fakultetu Beogradskog univerziteta. Rat prekida njegove studije i on se vraća u rodni kraj gdje je od prvih dana učesnik i jedan od organizatora ustanka u svom kraju. Za vrijeme narodnooslobodilačke borbe vršio je više političkih i vojnih dužnosti, a završetak rata zatekao ga je u činu majora OZNE.

Nosilac je »Partizanske spomenice 1941. godine« i zapaženih vojnih i drugih odlikovanja.

Poslije rata 1946. nastavlja i ubrzo završava Poljoprivredno-šumarski fakultet u Beogradu, a nakon toga i Prirodno-matematički fakultet — geološku grupu.

Po završetku studija stupa na dužnost u Saveznom ministarstvu poljoprivrede u Beogradu kao načelnik Uprave za mehaniza-

ciju, nakon toga postaje pomoćnik ministra poljoprivrede, a kasnije sekretar Komisije za vodoprivredu Jugoslavije.

Stevan se uporedo bavio naučnoistraživačkim radom, posebno u oblasti melioracije. U tom pogledu naročito se ističu njegovi radovi na rješavanju problema poljoprivrednih melioracija kraških polja, što je posebno zapaženo i van naše zemlje. Njegov rad došao je do izražaja i u okviru internacionalne Komisije za irigaciju i drenažu, kada je na I kongresu u Nju Delhiju izabran za prvog potpredsjednika Izvršnog odbora ove Komisije. Zatim su poznata njegova predavanja u Parizu 1952., gdje je, na poziv Instituta za geomorfologiju na Sorboni i Geološkog društva Francuske, držao predavanja, među kojima »Vodoprivreda karsta«, poslije čega je primljen za stalnog člana Francuskog geološkog društva na odjeljenju hidrologije. Kasnije je izabran i za člana Srpskog geološkog društva.

Zahvaljujući strpljivom radu na izučavanju raznovrsne problematike iz poljoprivrede i hidrologije, Stevan je stekao glas poznatog stručnjaka, zapažen je u krugovima inostranih naučnika. Tako 1957. u Srpskoj akademiji nauka stiče doktorat poljoprivrednih melioracionih nauka odbranivši disertaciju iz oblasti melioracije kraških polja. Uskoro nakon toga izabran je za predsjednika Jugoslovenskog društva za proučavanje zemljišta i voda.

Bio je vanredni profesor Poljoprivrednog fakulteta u Zemunu za predmet poljoprivredne melioracije sa osnovama geodezije, a takođe i vanredni profesor na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Za studente je napisao 1955. skripta-udžbenike i to: »Hidrostatika«, »Hidrologija« i »Navodnjavanje i odvodnjavanje«.

Dao je 19 naučnih i stručnih radova iz vodoprivrede, 9 iz agropedologije i poljoprivrede i više radova za potrebe elektroprivrede Crne Gore, OOUR-a HE »Perućica« u Nikšiću.

Poseban i veliki doprinos dao je pokojni Sinanović na polju vodoprivrede. Među ovim radovima izdvajaju se oni koji su vezani za područje Crne Gore, kao »Vodoprivredna osnova sliva Zete«, »Poljoprivredna osnova Grahovskog polja«, »Melioracija Nikšićkog i grahovskog polja« a zatim i radovi vezani za šire područje: »Vodoprivreda kraških polja Jugoslavije«, »Oblast karsta Jugoslavije i hidrološke melioracije kraških polja«, »Erozija slivnog područja Save« i dr.

Pokojni Stevan je naročito zaslužan za korišćenje vodnog potencijala Crne Gore i izradu njenog hidroenergetskog sistema. Posljednje dvije godine radio je kao savjetnik u Elektroprivredi Crne Gore — HE »Perućica« u Nikšiću i za to vrijeme dao oko 20 studijskih i drugih stručnih radova. Svojim velikim iskustvom, sa puno stvaralačkog entuzijazma, istinskog istraživača i naučnika, Stevan je želio da pomogne i doprinese realizaciji mnogih vodoprivrednih i

agrotehničkih projekata. Gdje god je radio, a to najbolje znaju njegovi saradnici, stvarao je atmosferu rada i radnog raspoloženja sa puno duha i vjere u ono što radi. Sa mladalačkim zanosom i velikim iskustvom pokretao je i druge na rad i stvaralaštvo, što je jedno od njegovih najvrednijih osobina. On je znao i umio da pride i razgovara sa ljudima, da im pomogne i kroz rad stiže drugove, saradnike i prijatelje.

Svojim životom i radom Stevan je s pravom stekao ugled poznatog stručnjaka ne samo u našoj zemlji nego i van nje. Njega su iznad svega krasile humanost, skromnost i čovječnost. Osvajao je ljude prisnošću i otvorenošću, a stvarao je atmosferu rada i radnog raspoloženja. Njegovo djelo obavezuje buduće generacije da sa njegovom upornošću nastave stvaralački, čemu je čitavog života težio. Ostao je u našem trajnom sjećanju kao dobar drug, prijatelj i saradnik, a iznad svega kao čovjek velike ljubavi prema ljudima i čvrste riješenosti u izvršavanju obaveza.

Neka je vječna slava i hvala dragom drugu, kolegi i prijatelju dru inž. Stevanu Sinanoviću za njegov stvaralački rad, ljudske osobine i human odnos prema ljudima i sredini u kojoj je živio i radio.

Inž. agr. Petar Lalatović